

[Lohmann]

en gammel lov fra 1903, som blev overflødig ved loven af 1957.

Det eneste nye er, at padder, pattedyr og fugle ikke er omfattet, uanset at de kan anrette betydelig skade på planteavlen. Bekæmpelsen af disse skadevoldere kan ske efter anden lovgivning. Endvidere gives der general hjemmel til kontrolmyndigheden til at færdes på privat område. Ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om klageadgang, og der indføres en ny bestemmelse om kollektivt strafansvar for overtrædelser begået af selskaber.

Den mere intensiverede drift i landbruget har medført, at de i lovforslaget nævnte skadegørere har fået en sådan udbredelse, at man må til at råbe vagt i gevær, idet det ikke alene drejer sig om disse skadelige organismer og vira, men også om den måde, hvorpå de skal bekæmpes. Vi kan meget hurtigt komme i en situation, hvor bekæmpelsen får direkte indflydelse på natur og miljø, fauna og flora. Vi ved ikke tilstrækkeligt om, hvilken indflydelse sprøjtning har på det økologiske system, idet man har konstateret, at der f.eks. efter rydning af en frugtplantage er gået nogle år, inden de nødvendige mikro- og makroorganismer er tilbage i jorden, så at den kan give det normale høje udbytte.

Socialdemokratiet er positivt over for forslaget, men vil i udvalget stille en række spørgsmål. Vi vil bl.a. vide, hvilke konsekvenser bekæmpelsen af disse skadegørere har for miljøet. Derfor er det også spørgsmålet, om ikke miljøministeren og miljøudvalget har interesse i denne sag. Vi har jo i folkettingen en fælles forpligtelse til at sikre, at vi ikke med denne lovgivning kommer til at skade den økologiske balance yderligere. Vi har miljøproblemer nok i forvejen. Derfor ser socialdemokratiet gerne, at vi gennemfører dette lovforslag på en sådan måde, at den økologiske balance samtidig opretholdes.

Elisabeth Krog (KF):

Dette lovforslag er jo en revision af loven af 12. april 1957 om bekæmpelse af farlige plantesygdomme og skadedyr. Det er en meget teknisk og ganske omfattende bemyndigelseslov, som også indebærer nogle principielle ændringer, som vi vil se grundigt på under udvalgsarbejdet.

Men forslaget indebærer både en regeltænering og en tydeliggørelse af bestemmelser samt en kodificering af gældende praksis, som vi må hilse med tilfredshed. Der gives ministeren og de udførende instanser en klarere hjemmel til at fastsætte nødvendige bekæmpelsesforanstaltninger end i den gamle lov, ligesom der sker enkelte stramminger og begrænsninger af den gamle lovs mere elastiske og brede formuleringer om ministerens ret til at bekæmpe skadegørere, f.eks. ved konkrete foranstaltninger eller, som der står, »på anden formålstjenlig måde«.

Lovforslaget giver ministeren, det vil sige statens plantetilsyn, mulighed for uden retskendelse at foretage eftersyn og trænge ind på privat ejendom i det omfang, kontrol af visse særlig farlige og nøje definerede og begrænsede skadevoldere nødvendiggør dette. Jeg peger på det, fordi det kun drejer sig om disse 13 i bekendtgørelser vedtagne skadevoldere og planteskadegørere. Da der gælder nogle lignende bestemmelser f.eks. for moms kontrol, har vi jo lært at leve med den slags regler.

Nyt er også, at lovforslaget indebærer en begrænsning af statens erstatningspligt, således at der ikke gives erstatning ved påbudt tilintetgørelse af planter, som er angrebet af skadegørere, men kun hvor der påbydes tilintetgørelse af materiale, som ikke er angrebet. Påbudt destruktion af angrebne planter anses nu med dette lovforslag herefter for driftstab, som det tilkommer producenten selv at bære.

Lovforslaget indebærer endelig en stramning af anmeldelsespligten. Hvor den gældende lov siger, at den, der er bekendt med, at planter er angrebet af nogle af de omhandlede skadegørere, skal anmelde dette til statens plantetilsyn, siger lovforslaget nu, at der er anmeldelsespligt allerede på grund af en formodning om forekomst af disse planteskadegørere.

Der er altså nogle konkrete ændringer, og da lovforslaget ikke medfører økonomiske eller personalemæssige konsekvenser for stat og kommune, og da det drejer sig om en nødvendig ajourføring, støtter det konservative folkeparti ministerens lovforslag.

Mette Madsen (V):

Det er altid sundt at se på en lovgivning, når den har virket en vis periode. Udviklin-